

OTRWOŻYĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf otrwożyć się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Odważyć się na coś porzuciwszy strach: A ták nielzać iedno fie wždy musi otrwożyć/ A tę cnotę pocźciwą iuż ná grułzt záłożyć. A potkác fie z niecnotą/ á odiać iey chćiwość/ Boć dali Bog będziem mieć ná nię fprawiedliwość. RejWiz 102v.

Synonim: ostraszyc się.

Formacje współrdzenne cf TRWOŻYĆ.

EW